

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGIS.

Qum Rex est coronandus, Episcopi regni ad civitatem, ubi coronatio fieri debet, convocantur. Rex triduanum jejunium devote peragit per hebdomadam præcedentem, videlicet quarta, et sexta Feria, et Sabbato. Dominica vero proxima sequenti coronatur, qua ipse Rex se ad communionem parat. Ecclesia vero ipsa Metropolitana, sive Cathedralis, ubi solemnitas celebrabitur, paretur, et ornatur, quo melius fieri poterit. Ad altare majus parantur ea, quæ consueta sunt parari, Pontifice celebrante; et credentia juxta altare cum rebus opportunis. Super altare ponitur gladius, corona, et sceptrum Regi danda, et oleum Catechumenorum, bombyx ad ligandum, et extergendum brachium Regis, et inter scapulas post unctionem, fascia ad ligandum bombycem in brachio. Paratur in Ecclesia in loco competenti thalamus, sive suggestum pro Rege, in quo sit regalis sedes ornata, et thalamus ipse sit ornatus pannis sericeis, et aulæis. Sed advertendum est, quod altitudo thalami non sit major quam gradus supremus altaris. Paratur etiam in loco convenienti tentorium, sive papilio, sub quo Rex vestes regales, pro regni consuetudine, quæ ibidem pro eo parantur, suo tempore recipit. Et si Regina etiam simul est coronanda, paratur pro ea alius thalamus, non longe a regio, sed illo aliquantulum humilior; et ita sunt situandi thalami, ut inde possint videri altare, et Pontifex celebrans. Parantur etiam ante altare hinc et inde sedes, pro numero Episcoporum coronationi interessentium.

Die autem Dominica, qua Rex benedicendus, et coronandus est, omnes Episcopi conveniunt mane in Ecclesia, in qua hoc fieri debet; et Metropolitanus, sive Pontifex, ad quem spectat, parat se solemniter cum ministris, Missam celebraturus, paramentis temporis convenientibus. Episcopi vero induuntur supra rochetum (vel supra superpelliceum, si sint Religiosi) amictu, stola, pluviali albo, et mitra simplici. Quibus omnibus paratis, Metropolitanus in faldistorio ante medium altaris posito sedet cum mitra, et Episcopi parati hinc et inde, super sedibus pro eis paratis, quasi in modum coronæ sedentes, sibi assistunt. Interim Rex, vestibus militaribus indutus, cum suis Prælatibus domesticis non paratis, ac Baronibus, Nobilibus, et aliis venit ad Ecclesiam; et cum fuerit prope presbyterium, duo priores Episcopi ex paratis veniunt ei obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum inter se medium, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt, cui Rex caput inclinans, humilem reverentiam exhibet, qua facta, prior Episcoporum deducendum stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, dicit intelligibili voce:

Reuerendissime Pater, postulat sancta mater Ecclesia catholica, ut præsentem egregium militem ad dignitatem Régiam sublevétis.

Interrogat Metropolitanus:

Scitis illum esse dignum, et utilem ad hanc dignitatem?

Ille respondet:

Et novimus, et credimus eum esse dignum, et utilem Ecclesiæ Dei; et ad regimen hujus Regni.

Metropolitanus dicit: Deo grátias.

Tunc sedet Rex medius inter duos Episcopos deducentes, congruenti spatio a Metropolitano, ita ut illi faciem vertat; ipsi etiam deducentes Episcopi, senior ad dexteram, alius ad sinistram Regis se collocant, ita ut et ipsi ad alterutrum facies vertant. Quibus sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandum Regem admonet, dicens:

Cum hodie per manus nostras, óptime Princeps, qui Christi Salvatoris nostri vice in hac re fungimur (quamvis indigni) sacram unctionem, et Regni insignia sis suscepturus; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hodie súscipis dignitatem, et regéndi fidéles pópulos tibi commissos curam sumis. Præclárum sane inter mortáles locum, sed discriminis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditóres justa decérunt; tu quoque de grege tibi commisso ipsi Deo ratióne es redditurus. Primum, pietátem servábis; Dóminum Deum tuum tota mente ac puro corde coles; Christiánam religióne ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis proféssus es, ad finem usque inviolátam retinébis, eámque contra omnes adversántes pro víribus defédes. Ecclesiárum Prælatibus, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibébis. Ecclesiásticam libertátem non conculcábis. Justítiam, sine qua nulla societas diu consistere potest, erga omnes inconcússe administrábis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuendo. Víduas, pupíllas, paúperes, ac débiles ab omni oppressióne defédes. Omnibus te adeúntibus benignum, mansuétum, atque affábilem, pro Régia tua dignitáte te præbébis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totíus pópuli utilitátem regnáre præmiúmque benefactorum tuórum, non in terris, sed in cœlo expectáre videáris. Quod ipse præstáre dignétur, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Rex electus accedit ad Metropolitanum, et coram eo, detecto capite, genuflexus, facit hanc professionem, dicens:

Ego N. Deo annuente, futurus Rex N. profíteor, et promitto coram Deo et Angelis ejus deinceps legem, justítiam et pacem Ecclesiæ Dei, populóque mihi subjécto pro posse et nosse, fácere ac serváre; salvo condígnio misericórdiæ Dei respéctu, sicut in consílio fidélium meórum mélius pótero inveníre. Pontíficibus quoque Ecclesiárum Dei, condígnum et canónicum honórem exhibére; atque ea, quæ ab Imperatóribus, et Régibus ecclésiis colláta, et réddita sunt, inviolábiliter observáre. Abbátibus, Comítibus, et Vassállis meis cóngruum honórem, secúndum consílium fidélium meórum præstáre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum, quem Metropolitanus ante se apertum tenet, dicens:

Sic me Deus adjuvet, et hæc sancta Dei Evangelia.

Postea Rex electus Metropolitanam manum reverenter osculatur.

His expeditis, illo genuflexo manente, Metropolitanus, deposita mitra, surgit et stans versus ad ipsum coronandum, dicit competenti voce sequentem Orationem, quam etiam dicunt omnes Pontifices parati, similiter sine mitris stantes; dicunt etiam omnia alia benedictionem et coronationem ipsam concernentia, voce submissa, Metropolitanum tamen in omnibus observantes, et imitantes.

Orémus.

Omnipotens sempiternus Deus, Creator omnium, Imperator Angelorum, Rex regum, et Dominus dominantium, qui Abraham fidelem servum tuum de hostibus triumphare fecisti, Moysi, et Josue populo tuo praelatis multiplicem victoriam tribuisti, humilemque David puerum tuum regni fastigio sublimasti, et Salomonem sapientiae pacisque ineffabili munere ditasti, respice, quaesumus, Domine, ad preces humilitatis nostrae, et super hunc famulum tuum N. quem supplici devotione in Regem eligimus, bene ✠ dictionum tuarum dona multiplica, eumque dexteræ tuæ potentia semper, et ubique circumda; quatenus praedicti Abraham fidelitate firmatus, Moysi mansuetudine fretus, Josue fortitudine munitus, David humilitate exaltatus, Salomonis sapientia decoratus, tibi in omnibus complacere, et per tramitem justitiae inoffenso gressu semper incedat; tuæ quoque protectionis galea munitus, et scuto insuperabili jugiter protectus, armisque caelestibus circumdatus, optabilis de hostibus sanctæ crucis Christi victoriæ triumphum feliciter capiat, terrorumque suæ potentiae illis inferat, et pacem tibi militantibus lætanter reportet. Per Christum Dominum nostrum, qui virtute sanctæ crucis tartara destruxit, regnoque diaboli superato, ad caelos victor ascendit, in quo potestas omnis, regnique consistit victoria, qui est gloria humilium, et vita salusque populorum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Post hæc Metropolitanus cum mitra procumbit supra faldistorium. Rex vero ad ejus sinistram in terram se prosternit, aliis Prælati paratis ante sedes suas similiter procumbentibus. Tunc cantores incipiunt, et prosequuntur Litanias, ut supra. pag. 18. choro respondente. Cum dictum fuerit:

Ut omnibus fidelibus, etc.

R. Te rogamus, audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo Pastoralis in sinistram manum, super electum Regem prostratum dicit:

Ut hunc electum in Regem coronandum bene ✠ dicere digneris.

R. Te rogamus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hunc electum in Regem coronandum bene ✠ dicere, et consecrare digneris. R. Te rogamus audi nos.

Producendo semper super eum signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus resumentibus et perficientibus Litanias. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra surgit, illo prostrato, atque Episcopis, deposita mitra, genuflexis manentibus, versus ad coronandum, dicit:

Pater noster.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum Domine.

R. Deus meus sperantem in te.

V. Esto ei Domine turris fortitudinis. R. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in eo.

R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei.

V. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Præterde Domine huic famulo tuo dexteram caelestis auxilii; ut te toto corde perquirat, et quæ digne postulat, consequi mereatur.

Actiones nostras, quaesumus Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere; ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Post hæc Metropolitanus sedet, accipit mitram, et electus Rex coram eo genuflectit; et circumstantibus Prælati paratis cum suis mitris in modum coronæ, Metropolitanus intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et inungit in modum crucis illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens hanc Orationem:

Deus, Dei Filius, Jesus Christus Dominus noster, qui a Patre oleo exsultationis unctus est præ participibus suis, ipse per præsentem sanctæ unctionis infusionem, Spiritus Paracliti super caput tuum bene ✠ dictionem infundat, eandemque usque ad interiora cordis tui penetrare faciat; quatenus hoc visibili et tractabili oleo, dona invisibilia percipere, et temporali regno justis moderationibus peracto, æternaliter cum eo regnare merearis, qui solus sine peccato Rex regum vivit, et gloriatur cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia secula seculorum. R. Amen.

Orémus.

Omnipotens sempiternus Deus, qui Hazael super Syriam, et Jehu super Israël per Eliam, David quoque et Saulem per Samuellem prophetam in Reges inungi fecisti, tribue, quaesumus, manibus

nostris opem tuæ benedictionis, et huic famulo tuo **N.** quem hodie, licet indigni, in Regem sacra unctione delinimus, dignam delibutionis hujus efficaciam et virtutem concede: constitue, Domine, principatum super humerum ejus; ut sit fortis, justus, fidelis, providus, et indefessus regni hujus, et populi tui gubernator, infidelium expugnator, justitiae cultor, meritorum et demeritorum remunerator, Ecclesiae tuæ sanctae, et fidei christianae defensor, ad decus, et laudem tui nominis gloriosi. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

Quo facto, Metropolitanus mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, surgit cum mitra, descendit ante altare, ubi deposita mitra stans cum suis ministris, facit Confessionem. Rex vero electus ad partem se retrahit, et genuflexus cum suis Praelatis domesticis idem facit. Similiter et Episcopi parati sine mitris stantes, bini et bini, Confessionem dicunt. Finita Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, et procedit in Missa more solito usque ad Alleluja sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiae exclusive, Praelatis paratis juxta suas sedes stantibus, vel sedentibus, prout tempus requirit. Interim schola inchoat Introitum, et prosequitur in Missa; et Rex a suis ducitur in sacristiam, vel sub papillione ad hoc parato, ubi inter scapulas, et brachium inunctum bombyce bene abstergitur, et induitur regalibus indumentis, ex more regni. Paratus itaque Rex, et ornatus, procedit cum suis Praelatis, Baronibus, et aliis ad eminentem et ornatum thalamum, in Ecclesia sibi praeparatum, et ibi super aliquo faldistorio ornato genuflexus incumbens, audit Missam, quam Praelati sui non parati circumstantes etiam genuflexi legunt usque ad Alleluja sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiae exclusive. Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur pro ipso electo Rege, sub uno Per Dominum, haec Oratio:

Quæsumus, omnipotens Deus: ut famulus tuus **N.** Rex noster, qui tua miseratione suscepit regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipiat incrementa; quibus decenter ornatus, et vitiorum monstra devitare, et ad te, qui via, veritas et vita es, gratus valeat pervenire. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare cum mitra in faldistorio, et Rex a suis associatus medius inter priores Praelatos paratos ad Metropolitanum reducit, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit, coram eo. Tunc Metropolitanus accipit gladium, quem unus ministrorum sibi porrigit de altari, et illum evaginatum tradit in manus Regis, dicens:

Accipe gladium de altari sumptum per nostras manus, licet indignas, vice tamen, et auctoritate sanctorum Apostolorum consecratus, tibi regaliter concessum, nostraeque bene **✠** dictionis officio in defensionem sanctae Dei Ecclesiae divinitus ordinatum: et memor esto ejus, de quo Psalmista prophetavit, dicens: Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime; ut in hoc per eundem vim aequitatis exerceas, molem iniquitatis potenter destruas, et sanctam Dei Ecclesiam, ejusque fideles propugnes, ac protegas; nec minus

sub fide falsos, quam christiani nominis hostes exsecris, ac dispergas; viduas, et pupillos clementer adjuves ac defendas; desolata restaures, restaurata conserves: ulciscaris injusta, confirmes bene disposita; quatenus haec agendo, virtutum triumpho gloriosus, justitiaeque cultor egregius, cum mundi Salvatore sine fine regnare merearis: Qui cum Deo Patre, et Spiritu sancto vivit et regnat Deus, per omnia saecula saeculorum. **R.** Amen.

His expeditis, ensis a ministris in vaginam reponitur et Metropolitanus accingit ense Regem, dicens:

Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime; et attende, quod Sancti non in gladio, sed per fidem vicierunt regna.

Et mox Rex accinctus surgit, et eximit ensem de vagina, illumque viriliter vibrat; deinde super brachium sinistrum tergit, et in vaginam reponit; ac iterum coram Metropolitano genuflectit. Tunc ei corona imponitur, quam omnes Praelati parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam manibus tenent, ipso Metropolitano illam regente, capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe coronam regni, quae, licet ab indignis, Episcoporum tamen manibus, capiti tuo imponitur. In nomine Patris **✠** tris, et Filii **✠** lii, et Spiritus **✠** sancti, quam sanctitatis gloriam, et honorem, et opus fortitudinis, significare intelligas, et per hanc te participem ministerii nostri non ignores. Ita ut sicut nos in interioribus pastores, rectorisque animarum intelligimur, ita et tu in exterioribus verus Dei cultor, strenuusque contra omnes adversitates Ecclesiae Christi defensor assistas, regni que tibi a Deo dati, et per officium nostrae benedictionis in vice Apostolorum, omniumque Sanctorum, regimini tuo commissi utilis exsecutor, proficiusque regnator semper appareas; ut inter gloriosos athletas, virtutum gemmis ornatus, et praemio sempiternae felicitatis coronatus cum Redemptore ac Salvatore nostro Jesu Christo, cujus nomen, vicemque gestare crederis, sine fine gloriaris: Qui vivit, et imperat Deus cum Patre, et Spiritu sancto in saecula saeculorum. **R.** Amen.

Postea Metropolitanus dat ei adhuc genuflexo sceptrum, dicens:

Accipe virgam virtutis, ac veritatis, qua intelligas te obnoxium mulcere pios, terrere reprobos, errantes viam docere, lapsis manum porrigere, disperdere superbos, et relevare humiles; et aperiat tibi ostium Jesus Christus Dominus noster, qui de semetipso ait: Ego sum ostium: per me si quis introierit, salvabitur; qui est clavis David, et sceptrum domus Israel; qui aperit, et nemo claudit; claudit, et nemo aperit. Sitque tibi ductor, qui educit victum de domo carceris, sedentem in tenebris, et umbra mortis: et in omnibus sequi merearis eum, de quo David propheta cecinit: Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi: virga directionis, virga regni tui, et imitando ipsum, diligas justitiam, et odio habeas iniquitatem, quia propterea unxit te Deus, Deus tuus, ad exemplum illius, quem ante saecula unxerat oleo exultationis, praeparat participibus suis,

Jesum Christum Dóminum nostrum: Qui cum eo vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Tunc Regi surgenti discingitur ensis, et in vagina datur alicui, qui eum ante Regem immediate portat. Et Metropolitanus cum aliis Prælati paratis deducit Regem, sceptrum in manu, et coronam in capite ferentem, medium inter se a dextris, et digniorem Prælatum paratum a sinistris Regis incedentem, ad solium supra thalamum, et adjuvante eum digniore Prælate prædicto, inthronizat Regem in solio, dicens:

Sta, et rétine ámodo locum tibi a Deo delegátum, per auctoritatem omnipoténtis Dei, et per præsentem traditionem nostram, ómnium scilicet episcopórum, ceterorúmque Dei servórum; et quanto clerum sacris altáribus propinquiorem perspicias, tanto ei potiorem in locis cóngruis honórem impéndere memínis; quátenus mediátor Dei et hóminum, te mediatórem cleri et plebis permanére fáciat.

Deinde Metropolitanus, deposita mitra, stans versus ad altare inchoat, schola prosequente, Hymnum. *Te Deum laudámus.* pag. 50.

Qui totus dicitur: quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Regis, ibi continuo manens usque ad finem Hymni; et eo finito, Metropolitanus stans ut prius ad dexteram Regis, sine mitra, dicit super illum Versum:

V. Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua.

R. Justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

V. Dñe exáudi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Deus, qui victrices Móysi manus in oratióne firmásti, qui quamvis ætáte languésceret, infatigábili sanctitate pugnábat: ut dum Amalech iníquus vincitur, dum profánus natiónum pópulus subjugátur, exterminátis alienígenis, hæreditáti tuæ possessio copiósá servíret, opus mánuum tuárum pia nostræ oratiónis exauditióne confírma; habémus et nos apud te, sancte Pater, Dóminum Salvatórem, qui pro nobis manus suas exténdit in cruce, per quem étiam precámur, Altíssime, ut tua poténtia suffragánte, universórum hóstium frangátur impietas, populúsque tuus, cessánte formídine, te solum timére condíscat. Per eúdem Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Orémus.

Deus, inenarrábilis auctor mundi, cónditor géneris humáni, confirmátor regni, qui ex útero fidélis amíci tui Patriárchæ nostri Abrahæ prælegisti Regem sæculis profutúrum, tu præsentem insignem Regem hunc cum exércitu suo, per intercessióem beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, úberi bene ✠ dictione locupléta; et in sólium regni firma stabilitate connécte; vísitá eum, sicut visitásti Móysen in rubo, Jósue in prælio, Gedeónem in agro, Samuélem in templo, et illa eum sidérea bene ✠ dictione, ac sapiéntiæ tuæ rore perfúnde, quam beátus David in psaltério et Sá-

lomon filius ejus, te remuneránte, percépit de cælo. Sis ei contra ácies inimicórum lorica, in advérsis gálea, in próspéris sapiéntia, in protectiόne clýpeus sempitérnus. Et præsta, ut gentes illi téneant fidem, próceres sui hábeant pacem, diligant caritátem, abstíneant se a cupiditate, loquántur justítiam, custódiat veritátem, et ita pópulus iste sub ejus império púllulet, cóalitus benedictiόne æternitátis, ut semper tripudiántes máneant in pace, ac victóres. Quod ipse præstáre dignétur: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Prælati paratis redit ad sedem suam vel faldistorium, prope altare, et (nisi sit coronanda Regina) dicitur Allelúja, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus residet in faldistorio suo ante medium altaris cum mitra, et Rex a suis Prælati, et Baronibus associatus venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexus, detecto capite, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitanani recipientis osculatur.

Deinde ad solium suum revertitur. Metropolitanus lavat manus, surgensque accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta diei, dicitur Secreta pro Rege, sub una conclusione Per eúdem Dóminum nostrum.

Secreta.

Múnera, Dómine quæsumus, obláta sanctífica: ut et nobis Unigéniti tui corpus et sanguis fiant; et Regi nostro ad obtinéndam animæ corporisque salútem, et ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, usquequáque proficiant. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitate ejúdem Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Pax datur Regi per primum ex Prælati paratis, cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metropolitanus se de Corpore et Sanguine, quem totum sumere debet, communicaverit, Rex, detecto capite de thalamo suo accedit ad altare, coram quo, in supremo gradu, genuflectit, et Metropolitanus conversus ad Regem, ipsum communicat. Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitanani, et sumpta communionem, ex calice de manu Metropolitanani se purificat, et purificatus ad thalamum suum revertitur. Metropolitanus vero ablutionem sumit, et accepta mitra, lavat manus, et perficit Missam.

Cum Postcommunionem diei, dicitur Postcommunio pro Rege, sub una conclusione Per Dóminum.

Postcommunio.

Hæc, Dómine, oblátio salutáris, fámulum tuum *N.* Regem nostrum ab ómnibus tueátur advérsis: quátenus et ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitátem; et post hujus témporis decúrsum, ad æternam pervéniat hæreditátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem, ut supra; qua data, singuli ad sua revertuntur.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ.

SI vero tunc Regina benedicenda sit, et coronanda, quam primum, ipso Rege inthronizato, et orationibus expletis, Metropolitanus cum Prælati paratis ad altare reversus in faldistorio sedet. Rex de solio suo surgens, cum comitiva sua, coronam in capite, et sceptrum in manu gestans, ante altare ad Metropolitanum proficiscitur, et facta ei reverentia, stans, detecto capite, petit Reginam benedici, et coronari, sub his verbis:

Reuerendissime Pater, postulamus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúctam benedícere, et coróna Regináli decoráre dignémini, ad laudem, et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad solium suum revertitur.

Tunc Regina, quæ in aliquo loco ad partem in Ecclesia a principio steterat, a duobus Episcopis paratis, non his, qui Regem deduxerunt, sed primis post eos, crine soluto, et capite velato, in vestibus suis communibus ad Metropolitanum ante altare deducitur; et facta Metropolitanano reverentia, coram illo genuflectit, et ejus manum osculatur.

Tunc surgit Metropolitanus cum mitra, et in faldistorio procumbit. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit; et inchoantur, ac perficiuntur Litanie, ut supra. pag. 18. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, et stans versus ad illam ante se genuflexam, dicit sequentem Orationem intelligibili voce; quam etiam, et alia sequentia adstantes Prælati parati submissa voce dicunt:

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, hanc fámulam tuam **N.** cœlésti bene ✠ dictione sanctifica, quam in adjutórium regni Reginam elígemus, tua ubique sapiéntia eam dóceat et confórtet, atque Ecclésiá tua fidélem fámulam semper agnóscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus,

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, honórum cunctórum auctor, ac distribútor, benedictiónumque ómnium largus infúsor, tribue super hanc fámulam tuam Reginam bene ✠ dictionis tuæ cópiam; et quam humána eléctio sibi præesse gaudet, tua supérnæ electiónis et benedictiónis infúsió accumulét. Concéde ei, Dómine, auctoritátem regíminis, consilii magnítudinem, sapiéntiæ, prudéntiæ, et intelléctus abundántiam, religiónis ac pietátis custódiám; quátenus mereátur benedíci et augmentári in nómine, ut Sara; visitári et fœcundári, ut Rebécca; contra ómnium muníri vitiórum monstra, ut Judith; in regímine regni éligi, ut Esther, ut, quam humána nítitur fragílitas benedícere, cœléstis pótius íntimi roris répleat infúsió. Et quæ a nobis elígitur, et bene ✠ dicitur in Reginam, a te mereátur obtinére præmíum æternitátis perpétuæ. Et sicut ab homínibus sublimátur in nómine, ita a te sublimétur fide et operatióne. Illo étiam sapiéntiæ tuæ eam rore perfúnde, quem beátus David in repromissióne, et fílius ejus Sálomon percépit in locupletatióne. Sis ei, Dómine, contra cunctórum ictus inimicórum loríca, in advérsis gálea; in próspéris sapiéntia; in protectióne clýpeus sempitérnus. Sequátur pacem, díligat caritátem, abstíneat se ab omni impietáte; loquátur justítiam, custódiat veritátem, sit cultrix justítie et pietátis, amátrix religiónis. Vigeátque præsénti bene ✠ dictione in hoc ævo annis plúrimis, et in sempitérno sine fine ætérnis.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Qua Præfatione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, inungit in modum crucis cum oleo Catechumenorum illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens:

Deus Pater ætérnæ glóriæ sit tibi adjútor, et Omnípotens benedícat tibi; preces tuas exaúdiat; vitam tuam longitúdine diérum adímpleat; benedictiónem tuam júgiter confirmet, te cum omni

pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confusióne induat; et super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsió flóreat; ut, qui tibi in terris tribuit benedictiónem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelórum; ac benedícat te, et custódiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster: Qui vivit et regnat Deus, in sœcula sœculórum. *R.* Amen.

Quo facto, surgit Regina, et a suis ducitur ad sacristiam, seu papilionem, ubi Rex regales vestes indutus est, ibi et ipsa induitur vestibus reginalibus, quibus induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitra in faldistorio sedentem, qui imponit illi ante se genuflexæ coronam, dicens:

Accipe corónam glóriæ, ut scias te esse consórtem Regni, populoque Dei semper prospere cónsulas; et quanto plus exaltáris, tanto ámplius humilitátem díligas, et custódiás, in Christo Jesu Dómino nostro.

Et mox dat ei sceptrum, dicens:

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, et esto paupéribus miséricors, et affábilis; víduis, pupíllis, et órphanis diligentíssimam curam exhibeas; ut omnípotens Deus aúgeat tibi grátiam suam: Qui vivit et regnat in sœcula sœculórum.

R. Amen.

Quo facto surgit Regina, et Episcopi parati qui ipsam ad altare deduxerunt, eam associant usque ad suum thalamum, ubi sedet in solio suo, matronis ejus ipsam comitantibus; deinde dicitur Allelúja, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege a suis tantum associati, vadunt ad offerendum Metropolitanano, in faldistorio ante medium altaris sedenti, de auro quantum volunt, et manum Metropolitanani recipientis osculantur; deinde revertuntur ambo ad thalamum suum, et proceditur in Missa usque ad communionem. Data pace Regi et Reginæ, per primum ex Prælati paratis, cum instrumento ad hoc ordinato, Rex et Regina a suis tantum associati descendunt de thalamis, et veniunt ad altare, ubi in supremo gradu genuflectunt; et percepta communione, Metropolitanus ponit ambas hostias consecratas super patenam, et conversus ad Regem et Reginam, eos communicat.

Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitanani, tum simili modo communicat Reginam, quæ similiter ejus manum osculatur, et successive ambos ex calice suo purificat, qui purificati ad thalamos suos revertuntur, eo ordine, quo venerunt. Metropolitanus vero ablutionem sumit; et accepta mitra, lavat manus, perficitque Missam, et in fine dat benedictionem solemnem. Qua data, Rex et Regina vadunt ad palatium suum, et Metropolitanus, atque alii Prælati omnes deponunt vestes sacras, et ad propria quisque revertitur.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ SOLIUS.

SI autem, Rege jam pridem coronato, Regina sola, ut conjux illius, coronanda sit, parantur duo thalami, et alius locus, in quo Regina a principio officii usque ad tempus coronationis exspectat. Vocantur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt.

Die autem statuto, Metropolitanano, et Prælati in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Rex vestibus regalibus indutus cum corona in capite, et sceptro in manu, ense præcedente, a suis associatus venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum; et Metropolitanano, ac Prælati omnibus paratis, incipitur Missa, more solito, et continuatur usque ad Allelúja, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Tum Rex coronam, et sceptrum ferens descendit de thalamo suo, et Metropolitanano in faldistorio ante altare cum mitra sedente, stans, detecto capite, petit ab eo Reginam benedici, et coronari, sub his verbis:

Reuerendissime Pater, postulámus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúctam benedícere, et coróna Regináli decoráre dignémini, ad laudem et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur; et Regina, quæ usque tunc in aliquo loco ad partem in Ecclesia steterat, a duobus prioribus Prælati paratis, crine soluto, et capite velato, ducitur ad Metropolitanum ante altare sedentem, et facta ei reverentia, coram eo genuflectit, et ejus manum osculatur. Tunc surgit Metropolitanus, et cum mitra procumbit supra faldistorium. Regina vero ad ejus sinistram se in terram prosternit, et inchoantur Litanie prout supra, pag. 18. et perficiuntur, atque omnia alia fiunt, quæ supra in coronatione Reginae dicta sunt, usque ad Offertorium, ad quod poterit Rex cum Regina procedere, vel Regina sola, prout Regi placebit.

Facta communione per Metropolitanum, communicatur Regina.

Deinde perficitur Missa, et in fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem, etc.

